

Részlet Walter Lüthi svájci prédikátor igehirdetéseiből**„Bár sötétség borítja a földet, sűrű homály a nemzeteket, de fölötted ott ragyog az Úr, dicsősége meglátszik rajtad.”**(Ézs 60,2)¹

Bármerre fordítjuk tekintetünket mostanában, Kelet vagy Nyugat, Dél vagy Észak felé, nem látunk messzire; amit látunk, merő áthatolhatatlan sötétség. És sötét is marad, ha nem vagyunk képesek meghallani, hogy miért hívtunk egybe most: Isten arra indít, hogy nézzünk felfelé: "fölötted ott az Úr, fölötted ott az Úr dicsősége", fölötted világosság ragyog. Olyanok vagyunk most, mint akik sötét sikátorban botorkálnak, és keresik a fényt. Úgy vagyunk most, mintha éjszaka ébredtünk volna fel, s valakinek eszébe jutott volna, hogy ott a villanykapcsoló fölöttünk, kattintsuk fel, és világos lesz a szobában: "Bár még sötétség borítja a földet, sűrű homály a nemzeteket, de fölötted ott ragyog az ÚR, dicsősége meglátszik rajtad."

Sötétség borul Magyarország fölé. A szolgaság sötétsége ez, azé, amit hajdan rabszolgaságnak neveztek. Ezért folynak most az utcai harcok ott, Budapesten. Arról hallunk, hogy a harcosok megfáradnak, és félő, hogy alulmaradnak. Pontos híreink ez idő szerint nincsenek, a postaforgalom átmenetileg szünetel. Olykor-olykor elér hozzánk egy-egy erőtlén segélykiáltás, fegyveres támogatást kérnek, már csak ez segíthetne rajtuk. De hát mit is jelent ez? Miféle fegyverekről lehetne szó? Csak az atombombáról, ami pedig Magyarország, és nem csak Magyarország pusztulásával volna egyenlő. Ez a segélykiáltás emlékeztet bennünket egy másikra, korábbi időkből. Magyarország nem most először szenved a szolgasorsot. E nép lelkébe, mint alig egyetlen másikéba, évszázadokon át tartó szolgaság emlékei védtek. Kezdődött a tatárjárással, később a török megszállás hosszú ideje következett, majd a Habsburgok 150 évig tartó elnyomása², különleges próbákkal terhes korszakként e nép protestáns része (mintegy 3 millió ember) számára; végül jöttek az oroszok. 107 évvel ezelőtt, 1849-ben írta a magyar költő, Petőfi Sándor a következő sorokat:

Európa csendes, újra csendes

Európa csendes, újra csendes,
Elzúgtak forradalmái...
Szégyen reá! Lecsendesült és
Szabadságát nem vívta ki.

Magára hagyták, egy magára
A gyáva népek a magyart;
Lánc csörg minden kézen, csupán a
Magyar kezében cseng a kard.

De hát kétségbe kell-e esnünk,
Hát búsuljunk-e emiatt?
Ellenkezőleg, oh hon, inkább
Ez légyen, ami lelket ad.

Emelje ez föl lelkeinket,
Hogy mi vagyunk a lámpafény,
Mely amidőn a többi alszik,
Ég a sötétség éjjelén

.....
Tekints reánk, tekints szabadság,
Ismerd meg mostan népedet:
Midőn más könnyet sem mer adni,
Mi vérrel áldozunk neked.

.....³

Ma nem csendes, ma nem hallgat Európa. A templomokban pedig imádkoznak. Az imádság célba ér akkor is, ha a posta nem működik. Az imádság a légihidak légihídja. És az emberek imádkoznak odaát is. Nem csak acélból készült fegyverekkel harcolnak, hanem a Lélek fegyverivel is. Felidéződik bennem egy magyar falu képe, hétfő délelőtt volt, 11 óra, a falusiak a templomban gyűltek össze, a földeken nem lehetett senkit se látni. S ekkor mi, két vendég a Svájci Református Egyházból, és ők, együtt hallgattuk az igét, énekeltünk és imádkoztunk. És az istentiszteletet a debreceni Nagytemplomban! Sohasem fogom elfelejteni, ahogy a prédikáció után, a keresztelés során az egész gyülekezet, férfiak és nők, mondták együtt, hangosan az Apostoli Hitvallást!⁴ Ott, odaát ugyanazt a Miatyánkot imádkozzák, mint mi, és ugyanazt a hitet vallják. Ott, odaát is tudják, hogy "fölötted ott ragyog az Úr, dicsősége meglátszik rajtad." Elsősorban ezért nem borítja mégsem teljes sötétség Magyarországot.

¹ A prédikáció textusát a könnyebb érthetőség kedvéért az új fordítású protestáns bibliakiadás alapján közöljük, de a szöveg elhangzása idején hazánkban szinte kizárólag a Károli-fordítás rev. ideált változata volt használatban, ahol ugyanez a textus így hangzik: "Mert imé, sötétség borítja a földet, és éjszaka a népeket, de rajtad feltámad az Úr, és dicsősége rajtad megláttatik."

² Nem a Habsburg, hanem a török elnyomás tartott 150 évig.

³ Walter Lüthi elhagyta a költemény 5. és 7. versszakát.

⁴ Walter Lüthi 1949-ben Eduard Thumeyesen (1888-1977) bázeli professzor kíséretében több vidéki magyar református gyülekezet mellett a négy református teológiát (Budapest, Debrecen, Sárospatak, Pápa) és a debreceni Nagytemplomi gyülekezetet is meglátogatta.